

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อป้อนลูกด้วยอาหารบำรุงของความรู้และโยคะนี้ และให้การเอื้อเฟื้ออย่างดียิ่งแก่ลูก ดังนั้น คงอยู่อย่างมีความสุขและพอใจอย่างสม่ำเสมอ และเฝ้าแต่ให้ความเอื้อเฟื้อแก่ผู้อื่นตามศรัทธา
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งที่มีค่าที่สุดของลูก ที่ลูกต้องดูแลในยุคบรรจบพบกันนี้?
- คำตอบ:** ในสฤลบรรพราหมีนที่สูงส่งที่สุดนี้ ชีวิตนั้นของลูกมีค่ามากที่สุด และดังนั้นลูกต้องดูแลร่างกายของลูกอย่างดี มาก อย่าคิดว่ามันเป็นเพียงหุ่นกระบอกดินเหนียว และมันควรจะจบลง ไม่เลย ลูกต้องรักษาร่างกายให้มีชีวิตอยู่ หากบางคนเจ็บป่วย อย่าได้เบียดเบียนกับผู้อื่น เพียงบอกบุคคลนั้นให้เฝ้าแต่จดจำชีพบาบา มากเท่าที่ลูกมีการจดจำระลึกถึง บาปของลูกก็จะเฝ้าแต่ถูกตัดออกไปมากตามนั้น บุคคลนั้นควรจะเฝ้าแต่รับใช้ เขาควรจะมีชีวิต และเฝ้าแต่จดจำชีพบาบา

โอม ชานติ พ่อทางจิตผู้ให้ตาที่สามของความรู้แก่ลูกแต่ละคนนั้นนั่งที่นี้ และอธิบายแก่ลูกทางจิต ไม่มีใครนอกจากพ่อ สามารถให้ตาที่สามของความรู้แก่ลูกได้ ลูกแต่ละคนเวลานี้ได้รับตาที่สามของความรู้แล้ว เวลานั้นลูกรู้ว่าโลกเก่านี้กำลังจะเปลี่ยน ผู้ที่นำสารไม่รู้จักผู้เดียวผู้ที่จะเปลี่ยนโลก หรือรู้ว่าท่านจะเปลี่ยนโลกอย่างไร เพราะพวกเขาไม่มีตาที่สามของความรู้นี้ ลูกๆเวลานี้ได้รับตาที่สามของความรู้แล้ว ผ่านความรู้ที่เวลานี้ลูกรู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลก นี่คือหัวหน้าตาลของความรู้ แม้กระทั่งหัวหน้าตาลหนึ่งหยดก็หวานมาก มีเพียงคำพูดเดียวของความรู้ “มานมานะ บาฟ” คำนี้หวานมาก พิจารณาตัวลูกเองว่าเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ พ่อกำลังแสดงหนทางไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุขแก่ลูก พ่อได้มาเพื่อให้มรดกแห่งสวรรค์แก่ลูก และดังนั้นแล้วลูกควรจะมีความสุขอย่างใหญ่หลวง มีคำกล่าวไว้ว่า: “ไม่มีอาหารบำรุงใจเหมือนกับความสุข” เป็นราวกับว่า มันเป็นอาหารบำรุงสำหรับผู้ที่คงอยู่อย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ และอยู่ในความสุขสันต์ นี่คือน้ำหวานที่ทรงพลังสำหรับการอยู่ในความสุขสันต์เป็นเวลา 21 ชาติ เกิด เฝ้าแต่รับใช้กันและกันด้วยอาหารบำรุงนี้ นี่คือน้ำหวานที่ทรงพลังมากสำหรับกันและกัน ไม่มีมนุษย์คนใดสามารถให้ความเอื้อเฟื้อนี้แก่มนุษย์อื่นได้ ลูกได้ให้ความเอื้อเฟื้อทางจิตแก่ทุกคนบนพื้นฐานของศรัทธา การให้คำแนะนำ พ่อแก่บางคนก็เป็นสภาพที่แท้จริงเช่นกัน ลูกที่แสนหวานรู้ว่า ลูกกำลังได้รับของขวัญแห่งการหลุดพ้นในชีวิตจากพ่อที่ไม่ มีขีดจำกัด ในยุคทองบารัตนั้นหลุดพ้นในชีวิต บารัตเคยบริสุทธิ์ พ่อให้อาหารบำรุงที่ยิ่งใหญ่และสูงส่งมาก เหตุนี้เองจึงมี เพลง: “หากท่านต้องการรู้เกี่ยวกับความสุขเหนือประสาทสัมผัสให้ถามโกปและโกปี่” อาหารบำรุงของความรู้และโยคะนี้ นั้นชั้นหนึ่งและน่าอัศจรรย์ และเป็นเพียงศัลยแพทย์ทางจิตผู้เดียวเท่านั้นที่มีอาหารบำรุงนี้ ไม่มีใครอื่นรู้เกี่ยวกับอาหารบำรุงนี้ พ่อพูดว่า: ลูกที่แสนหวาน พ่อได้นำของขวัญมาไว้บนฝ่ามือของพ่อเพื่อลูก ของขวัญของการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตเหล่านี้คงอยู่กับพ่อ เป็นพ่อที่มาเพื่อให้สิ่งเหล่านี้แก่ลูกทุกวงจร แล้วราวกับขโมยสิ่งเหล่านี้ไป ดังนั้นปรอทของความสุขของลูกควรขึ้นสูงเพียงใดในตัวลูก! ลูกรู้ว่าเป็นเพียงพ่อ ครูและสัทกูรูที่แท้จริงเดียวเท่านั้นที่พาลูกกลับไปกับท่าน ลูกได้รับอาณาจักรของโลกจากพ่อผู้เป็นที่รักที่สุด นี้ไม่ใช่เรื่องเล็กๆ ลูกควรคงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสเสมอ “ชีวิตนักเรียนของพระเจ้าที่ดีที่สุด” คำพูดนี้ใช้กับเวลานี้ แล้วในโลกใหม่เช่นกันลูกจะเฝ้าแต่เฉลิมฉลองในความสุข ผู้คนของโลกไม่รู้ว่าคุณมีความสุขที่แท้จริงได้รับการเฉลิมฉลองเมื่อใด มนุษย์ไม่มีความรู้ใดๆของยุคทอง ดังนั้นพวกเขาเฝ้าแต่เฉลิมฉลองสิ่งนั้นที่นี้ อย่างไรก็ตาม ความสุขจะสามารถมาจากที่ใดในโลกเก่าที่ทาโมประธานนี้? ผู้คนที่นี่เฝ้าแต่ร้องให้คร่ำครวญในความทุกข์ระทม นี่คือน้ำโลกของความทุกข์เช่นนั้น พ่อแสดงให้เห็นหนทางที่ง่ายดายมาก อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกและคงอยู่อย่างบริสุทธิ์เช่นดอกบัว จดจำพ่อขณะที่อยู่ในธุรกิจของลูก มีคู่รักและผู้เป็นที่รัก พวกเขาเฝ้าแต่จดจำกันและกัน คนนั้นคือผู้เป็นที่รักของเขาและเขาคือคู่รักของเธอ อย่างไรก็ตามที่นี้ไม่ได้เป็นเช่นนั้น ที่นี้ลูกเป็นคู่รักของผู้เป็นที่รักชาติแล้วชาติแล้ว พ่อไม่ได้กลายเป็นคู่รักของลูก ลูกจดจำผู้เป็นที่รักนั้นเพื่อที่จะเรียกท่านมาที่นี้ ลูกร้องเรียกหาท่านมากยิ่งขึ้นเมื่อมีความทุกข์มากมาย เหตุนี้เองจึงมีการจดจำว่า: “ทุกคนจดจำพระเจ้าในเวลาแห่งความทุกข์ และไม่มีใครจดจำท่านในเวลาของความสุข” เวลานั้นพ่อคือผู้ทรงพลังอำนาจ แต่ละวันมายาก็กลายเป็นผู้ทรงพลังที่ทาโมประธานด้วยเช่นกัน ดังนั้นพ่อพูดว่า: ลูกที่แสนหวาน เวลานั้นกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ พิจารณาตัวลูกเองว่าเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ พ่อของลูก และพร้อมกับสิ่งนี้ สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งและลูกจะกลายเป็นเช่นลักษมีและนารายณ์ ประเด็นหลักในการศึกษานี้คือการจดจำระลึกถึง ลูกต้องจดจำพ่อที่สูงส่งเหนือสิ่งใดด้วยความรักและความเสนหาอย่างมาก พ่อ นั่นคือผู้ที่ก่อตั้งโลกใหม่ พ่อพูดว่า: พ่อได้มาเพื่อทำให้ลูกๆกลายเป็นนายของโลก เหตุนี้เองลูกต้องจดจำพ่อเพื่อที่

บาปของหลายชาติเกิดของลูกจะถูกตัดออกไป พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์พูดว่า: ลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์อย่างมาก ดังนั้นเวลานี้ จดจำพ่อ และลูกจะกลับมาบริสุทธิ์และเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ ผู้คนร้องเรียกหาพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เวลานี้พ่อมาแล้ว ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน พ่อคือผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุข ยุคทองเป็นโลกที่บริสุทธิ์อย่างแน่นอน และดังนั้นทุกคนเคยมีความสุขที่นั่น เวลานี้พ่อพูดอีกครั้งหนึ่งว่า: ลูกๆ ฝ่าแค้นจดจำดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข เวลานี้คือยุคบรรจบพบกัน คนพายเรือกำลังพาลูกจากฝั่งนี้ข้ามไปยังอีกฝั่งหนึ่ง ไม่มีเพียงเรือลำเดียวเท่านั้น ทั้งโลกเป็นเหมือนเรือลำใหญ่ ท่านพาเรือนี้ข้ามฟาก ลูกที่สุดแสนหวานควรมีความสุขอย่างมาก สำหรับลูกไม่มีสิ่งใดนอกจากความสุข ว้าว! พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดกำลังสอนเรา! ลูกทั้งไม่เคยได้ยินสิ่งนี้มาก่อนและก็ได้ไม่เคยศึกษาสิ่งนี้

พระเจ้าพูด: พ่อกำลังสอนราชาโยคะแก่ลูกๆทางจิต และดังนั้นลูกควรศึกษาอย่างเต็มที่ ลูกควรศึกษาอย่างเต็มที่และดูดซับอย่างเต็มที่ด้วยเช่นกัน ถึงอย่างไรทุกคนก็ต่างลำดับในการศึกษา ลูกแต่ละคนควรมองดูตัวลูกเองว่า: ฉันคือผู้ที่สูงสุดปานกลาง หรือต่ำสุด? พ่อพูดว่า: ตรวจสอบตนเอง: ฉันมีค่าควรแก่การประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงไหม? ฉันกำลังทำงานรับใช้ทางจิตอยู่ไหม? พ่อพูดว่า: โอ้ ลูกๆ กลายเป็นผู้ที่มีความหมายรับใช้ และทำตามพ่อ พ่อได้มาเพื่อประโยชน์ของงานรับใช้ พ่อทำงานรับใช้ทุกวัน เหตุนี้เองพ่อจึงใช้พาหนะของผู้นี้ เมื่อพาหนะของผู้นี้ล้มป่วย พ่อนั่งในผู้นี้และเขียนมูรลี เมื่อพ่อไม่สามารถพูดผ่านปาก พ่อก็เขียนมูรลีแทน เพื่อที่ลูกๆจะไม่ขาดมูรลี ดังนั้นพ่อก็อยู่ในงานรับใช้ด้วยเช่นกัน นี่คือนางรับใช้ทางจิต ลูกๆ ด้วยควรชื่องัวตัวลูกเองในการทำงานรับใช้ของพ่อ “ในงานรับใช้ของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ” ผู้ที่ทำความเพียรพยายามอย่างดีเรียกว่ามหาวิระ จะเห็นได้ว่ามหาวิระคือผู้ที่ทำตามการกำหนดของบาบา คำสั่งของพ่อคือ: พิจารณาตัวลูกเองว่าเป็นดวงวิญญาณ และมองผู้อื่นว่าเป็นพี่น้อง ลีมาร่างกายเหล่านั้น บาบาไม่มองเห็นร่างกายเช่นกัน

พ่อพูดว่า: พ่อเพียงแต่เห็นดวงวิญญาณเท่านั้น อย่างไรก็ตามมีความรู้ที่ว่า ดวงวิญญาณไม่สามารถพูดได้โดยไม่มีร่างกาย พ่อเข้ามาในร่างนี้ พ่อใช้ร่างนี้มาใช้ เป็นเพียงเมื่อดวงวิญญาณอยู่ในร่างกายเท่านั้นที่เขาสามารถศึกษาเล่าเรียนได้ บาบาหนึ่งที่นี่ (กึ่งกลางหน้าผาก) นี้คือบัลลังก์อมตะ ดวงวิญญาณคือภาพลักษณ์อมตะ ดวงวิญญาณไม่ได้เล็กลงหรือใหญ่ขึ้น ร่างกายกลับมาเล็กลงหรือใหญ่ขึ้น กึ่งกลางหน้าผากคือบัลลังก์ของแต่ละดวงวิญญาณ ร่างกายของทุกคนนั้นแตกต่างกัน บัลลังก์อมตะของบางคนเป็นบัลลังก์ของผู้ชาย และบัลลังก์อมตะของคนอื่นเป็นบัลลังก์ของผู้หญิง บัลลังก์อมตะของบางคนเป็นของเด็ก พ่อหนึ่งที่นี่และสอนการฝึกฝนทางจิตแก่ลูกๆ เมื่อใดก็ตามที่ลูกพูดกับใคร ก่อนอื่นพิจารณาตัวลูกเองว่าเป็นดวงวิญญาณ ฉัน ดวงวิญญาณกำลังพูดกับพี่น้องชายคนนี้ ให้สาสน์ของพ่อเพื่อที่จะจดจำชีพบาบา เป็นไปด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่อัลลอยจะถูกขจัดออกไป เมื่ออัลลอยปะปนอยู่กับทองคำ คุณค่าของทองคำก็ลดลง เมื่ออัลลอยปะปนเข้าไปในลูกดวงวิญญาณ ลูกแม้กระทั่งกลับมาไร้ค่า ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้ง เวลานี้ลูกแต่ละดวงวิญญาณ เวลานี้ได้รับบทที่สามของความรู้แล้ว มองเห็นพี่น้องชายของลูกผ่านดวงตานี้ ด้วยการมีสายตาของความเป็นพี่น้อง อวัยวะประสาทสัมผัสของลูกจะไม่กลับมาชุกช่นร้ายกาจ หากลูกต้องการประกาศสิทธิ์ในโชคแห่งอาณาจักร และกลายเป็นนายของโลก จงทำความเพียรพยายาม! พิจารณาว่าทุกคนเป็นพี่น้องของลูกและให้ท่านความรู้ที่แก่พวกเขา แล้วนิสัยนี้ก็จะมั่นคง ลูกทั้งหมดคือพี่น้องที่แท้จริง พ่อมาจากเบื้องบนและลูกก็มาจากเบื้องบนที่นั่นเช่นกัน พ่อพร้อมกับลูกกำลังทำงานรับใช้ พ่อให้ความกล้าหาญแก่ลูกที่จะทำงานรับใช้ เมื่อลูกมีความกล้าหาญ พ่อก็ช่วยเหลือลูก ดังนั้นลูกควรฝึกฝนสิ่งนี้: “ฉันดวงวิญญาณกำลังสอนพี่น้องชายของฉัน” เป็นดวงวิญญาณที่ศึกษาเล่าเรียน นี้เรียกว่าความรู้ทางจิตที่ลูกได้รับจากพ่อทางจิต พ่อมาและให้ความรู้แก่ลูกในยุคบรรจบพบกัน: พิจารณาตัวลูกเองว่าเป็นดวงวิญญาณ ลูกมาอย่างปราศจากร่างและนำร่างกายมาใช้ที่นี่และเล่นบทบาทเป็นเวลา 84 ชาติเกิด เวลานี้ลูกต้องกลับไปอีกครั้ง ดังนั้น พิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณ และมีสายตาของความเป็นพี่น้อง ลูกต้องทำความเพียรพยายามนี้ ลูกต้องทำความเพียรพยายามของตัวลูกเอง เราจะมีใจใสใจใคกับผู้อื่นละ? การทำบุญเริ่มต้นที่บ้าน นั่นคือก่อนอื่นพิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณ และอธิบายแก่พี่น้องของลูกและลูกหลานจะยิ่งตรงไปได้อย่างดี ลูกต้องเติมตนเองด้วยพลังกำลังนี้ เพียงเมื่อลูกทำความเพียรพยายามเท่านั้นที่ลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ลูกต้องอดทนต่อบางสิ่งด้วยเช่นกัน เพียงแต่คงอยู่อย่างเจียบสงบเมื่อใครบางคนพูดสิ่งใดที่ผิด ผู้อื่นจะสามารถทำอะไรได้หากลูกอยู่อย่างเจียบสงบ? การตบมือเกิดขึ้นด้วยสองมือ หากคนแรกตบด้วยปาก แต่อีกคนหนึ่งคงอยู่อย่างเจียบสงบ แล้วคนแรกก็จะเจียบสงบโดยอัตโนมัติ เพียงเมื่อมีการตบทั้งสองมือเท่านั้นที่จะมีเสียงดัง ลูกๆต้องนำคุณประโยชน์มาให้แก่กันและกัน พ่ออธิบายว่า: ลูกๆ หากลูกต้องการคงอยู่อย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ กลับมา “มานมานะบาฟ” พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ มองเห็นดวงวิญญาณพี่น้องของลูก ดังนั้นลูกๆต้องปลุกฝั่งนิสัยของการอยู่ในการจาริกแสวงบุญทางจิต สิ่งนี้เป็นไปเพื่อคุณประโยชน์ของลูก ลูกต้องให้คำสอนของพ่อกับพี่น้องของลูก พ่อพูดว่า: พ่อกำลังให้ความรู้แก่ลูกดวงวิญญาณ พ่อมองเห็นเพียงดวงวิญญาณเท่านั้น เมื่อมนุษย์พูดกับมนุษย์อีกคนหนึ่ง เขามองดูที่ใบหน้าของคนนั้น ลูกพูดกับดวงวิญญาณ และดังนั้นลูกต้องมองดูดวงวิญญาณ แม้ว่าลูกให้ความรู้ผ่านร่างกายของลูก ลูกต้องทำลายสำนึกของร่างกายของลูก ลูก

ดวงวิญญาณเข้าใจว่าดวงวิญญาณสูงสุดผู้เป็นพ่อกำลังให้ความรู้แก่ลูก พ่อพูดด้วยเช่นกันว่า พ่อมองดูที่ดวงวิญญาณ เช่นกัน ดวงวิญญาณก็พูดด้วยว่า เรากำลังมองดูดวงวิญญาณสูงสุดผู้เป็นพ่อ เรากำลังได้รับความรู้จากท่าน สิ่งนี้เรียกว่าการให้และรับของความรู้ทางจิตของดวงวิญญาณหนึ่งกับอีกดวงวิญญาณหนึ่ง ความรู้นี้อยู่ภายในลูกดวงวิญญาณ ความรู้นี้ต้องให้กับดวงวิญญาณ นี่เป็นเหมือนพลัง เมื่อความรู้ของลูกเต็มไปด้วยพลัง และลูกอธิบายให้แก่ผู้อื่น มันก็จะยิ่งตรงเป้าในทันที พ่อพูดว่า: ฝึกฝนสิ่งนี้และดูว่าลูกธนูยิงตรงเป้าหรือไม่ ปลูกฝังนิสัยใหม่และสำนึกของร่างกายจะถูก ขจัดออกไปและพายุมาจะมาน้อยลง ลูกจะไม่มีความคิดที่ไม่ดีใดๆ สายตาอาชญากรจะไม่คงอยู่เช่นกัน เราดวงวิญญาณ ได้วนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิด เวลานี้การละเล่นกำลังจะสิ้นสุดลง เวลานี้ลูกต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึง บาบา จากทาโมประธานกลับมาสาโทประธานโดยมีการจดจำระลึกถึง และลูกจะกลายเป็นนายของโลกที่สาโทประธาน สิ่งนี้ง่ายตาย มาก พ่อรู้ว่ามันเป็นบทบาทของท่านที่จะให้คำสอนแก่ลูกๆ นี้ไม่ใช่สิ่งใหม่ พ่อต้องมาทุกๆ 5000 ปี พ่อถูกผูกไว้ด้วยพันธะ นี้ พ่อหนึ่งทีนี้และอธิบายแก่ลูกๆ: ลูกที่แสนหวาน คงอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง และความคิดสุดท้าย ของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทาง นี่คือช่วงเวลาสุดท้าย จดจำพ่อผู้เดียวและลูกจะได้รับการหลุดพ้นจากบาป เสาหลัก จะกลับมาแข็งแรงแ้งด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง เพียงครั้งเดียวเท่านั้นที่ลูกได้รับคำสอนเหล่านี้เพื่อกลับ มามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ นี่คือความรู้ที่นำอัสจรรยเช่นนั้น บาบานำอัสจรรยและความรู้ของبابาก็นำอัสจรรยด้วยเช่น กัน ไม่มีใครอื่นสามารถบอกสิ่งนี้แก่ลูกได้ตลอดเวลา เวลานี้คือเวลาที่ลูกจะกลับบ้านแล้ว เหตุนี้เองพ่อพูดว่า: ลูกที่แสนหวาน ฝึกฝนสิ่งนี้ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและให้ความรู้แก่ดวงวิญญาณ ลูกต้องใช้ดวงตาที่สามของลูกเพื่อมอง เห็นผู้อื่นอย่างเป็นพี่น้องเพศชาย นี่คือความเพียรพยายามที่ยิ่งใหญ่ที่สุด นี่คือสกุลที่สูงส่งที่สุดของลูกบราห์มิน ในเวลานี้ ชีวิตของลูกนั้นมีค่า และดังนั้นลูกต้องดูแลร่างกายเหล่านั้นด้วยเช่นกัน เนื่องจากการอยู่อาศัยอย่างทาโมประธาน ช่วงชีวิตของ ร่างกายจึงเฝ้าแต่ลดลง มากเท่าที่ลูกอยู่ในโยคะเวลานี้ ช่วงชีวิตของลูกจึงจะเพิ่มมากขึ้นตามนั้น ในยุคทองช่วงชีวิตจะเพิ่ม ขึ้น ช่วงชีวิตของลูกจะอยู่ที่ 150 ปี และดังนั้นลูกต้องดูแลร่างกายของลูก อยาคิดว่า ร่างกายคือหุ่นกระบอกดินเหนียว และ ดังนั้นมันควรจะจบสิ้น ไม่เลย ลูกต้องรักษาร่างกายให้มีชีวิต นี่คือชีวิตที่มีค่า หากบางคนเจ็บป่วย อยาได้เบื้อหน้ากับ บุคคลนั้น บอกบุคคลนั้นให้จดจำชีพบาบา มากเท่าที่ลูกมีการจดจำระลึกถึง บาปของลูกจะเฝ้าแต่ถูกตัดทิ้งมากตามนั้น บุคคลนั้นควรเฝ้าแต่รับใช้ เขาควรจะมีชีวิตอยู่และเฝ้าแต่จดจำชีพบาบา มีความเข้าใจว่าเรากำลังจดจำบาบา ดวงวิญญาณ นั้นกำลังจดจำเพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดกจากพ่อ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน และเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รักระลึกถึง และสวัสดิตอนเช้า จาก แม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ตรวจสอบตนเอง: ในความเพียรพยายามของฉัน ฉันเป็นผู้ที่สูงสุด ปานกลางหรือต่ำสุด? ฉันมีค่าควรแก่การประกาศ สิทธิ์ในสถานภาพที่สูงไหม? ฉันทำงานรับใช้ทางจิตไหม?

2. ดวงตาที่สามของลูก มองเห็นดวงวิญญาณเป็นพี่น้อง พิจารณาว่าทุกคนเป็นพี่น้องเพศชายและให้ความรู้แก่พวกเขา ปลูกฝังนิสัยของการอยู่ในสภาพของสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ และอวัยวะประสาทสัมผัสของลูกจะไม่ก่อให้เกิดความ เสียหาย

พร: ขอให้ลูกสร้างโชคที่ยิ่งใหญ่ด้วยการสละละทิ้งที่ยิ่งใหญ่เช่นเดียวกับพ่อบราห์มา และกลายเป็นเทวดา นางฟ้าอันดับหนึ่งและเป็นจักรพรรดิโลก

ลูกๆ ผู้ที่ใช้ทุกย่างก้าวในการทำตามพ่อบราห์มาในการกระทำของเขา คือลูกๆ ผู้ที่ได้รับพรของการเป็น เทวดานางฟ้าอันดับหนึ่งและจักรพรรดิโลก จิตใจและสติปัญญาของพวกเขาในอุทิศให้กับพ่อเสมอ เช่น พ่อบราห์มาที่ด้วยการสละละทิ้งที่ยิ่งใหญ่ของท่าน จึงได้รับโชคยิ่งใหญ่ นั่นคือท่านกลายเป็นเทวดาที่ สมบูรณ์พร้อมอันดับหนึ่ง และจักรพรรดิโลกอันดับหนึ่ง ในทำนองเดียวกันลูกๆ ที่ทำตามพ่อก็จะเป็นผู้สละ ละทิ้งที่ยิ่งใหญ่และสมบูรณ์ พวกเขาจะทิ้งร่องรอยใดๆ ของกิเลส แม้กระทั่งจากสันสการ์ของพวกเขา

คติพจน์: เวลานี้จะต้องหยุดการค้าจุนทั้งหมดและทำให้พ่อผู้เดียวเป็นแหล่งค้าจุนของลูก

*** โอม ชานติ ***

ด้วยจิตใจที่เต็มไปพลังของลูก จงทำงานรับใช้ของการให้สะเกษ

เพื่อที่จะเปลี่ยนแปลงวัตถุประสงค์ทั้งหมด เปลี่ยนกระแสน้ำของดวงวิญญาณผู้มีสันสการ์ทาโมกุนี เพื่อรักษาตนเอง ให้ปลอดภัยจากบรรยากาศของการนองเลือดที่ไม่จำเป็น และเพื่อให้ความร่วมมือกับทุกดวงวิญญาณ เพื่อทำงานที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ ทำให้จิตใจของลูกทรงพลัง และเต็มไปด้วยความปรารถนาดี